

PREFAȚA

În konklusiea onerei melle de la 1847, întitxlatx FLORICA, am promis seksxlxi framosx kx voix deskrie intr'o zi kxxtoria eroilor mei din acea onerx. Azi imi plineskx acea promissie.

Ka sx deskrii kxxtoria kxm trebx sx fie, xma sa deskrii mai intxi kxxtoria kxm este ea azi, kxm a formato adikx korxuxiea. A trebxit sx fakx anatomia kadaverxli, ka sx vazx lektorxi xnde e skaxnxi morbxli kronikx; mi, kxnoskind rxi, sx noatx anlika leaxi kx sxxcesx.

Am impxyit dar opera axeasta in trei pxxyi :
În Partea I deskrii ne femeea kx anlixtxi xrite, xe a priimit o edxkuxie afarz din famillie, mi in kontakt kx femeii vijioase: pxi ne acea femeie sxbt enitronia xni bxbatx kare, prin defectele mi vijixrile lxi, kpxlate dela natxrx, dela edxkuxie mi dela sovietate, imninge singx ne femeea lxi in abisxi neirxi; dar ne marginea axestxi abisx, braxxi xni amantx, in linsx de egida xnei mame sax a xni mentorx, o onreute a se affenda in axellx abisx xnde disnar azi atitea virtxyi!

În Partea II, axeeaxi femeie, ka sogie a amantxli ei, devine o bxnz soayt mi o bxnz mamx de familie,

ca toate lăntele bărbatului d'a o ouă să nu alăune în
tina prostituției, unde o învinge mi temperamentul ei,
mi societatea cea depravată în care e condamnată a
trăi.

Partea III este oglinda căsătoriei ferice mi o-
nește, bazată pe konformitatea de etate, de karaktere,
de principii, de educație, între bărbat mi femeie; aci
viklenia face lokș amorală, arta face lokș natsreă.

Opera achensta este o dagerotinie a Natsreă mi
Societății. Morala ei este ca căsătoria ărmază a
fi o legătură sakră, bazată pe amorul mi stima re-
ciprocă, mi având de ăintă finală fericirea konillă
prin educația de familie, mi ajutorul reciproc al
căsătoritilor în disgrațiile fortăne; în fine, ca bărba-
tul trebe a fi nentru femeie ceea ce este mama nentru
konillă, mentorul nentru elevă; ca dela dănsul atărnă
ca femeia să fie un monstr sau un angel, o Ko-
nelie sau o Borgie.

„Reformați moravurile, a zis filosoful Genevei, mi
ați reformat societatea.“

Într'adevăr, familia este baza societății, este kiar
societatea în miniatură; cum va fi familia, așa va fi
societatea; ca să avem buni cetățeni, ărmază a avea
mai întii bune mame de familie, kăci ele snt ke-
mate a emanăina poplă mi a civiliza omenirea; dar
femeia e năz de Natsră mi de Societate snt eni-
tronă mamei ca fată, mi a bărbatului ca soție; cea
mai bună fată, ca educația cea mai îngrijită, po-
te deveni, ca soție mi ca mamă, o femeie menrisabi-
lă, pe mână unui bărbat plin de viciuri mi de de-
fekte: inima femeii e ca țeara, bărbatul îi poate da for-
ma ce voemte, anoniind țeara de fokul amorală.

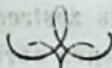
Sunt rare avelle femeî kari, kă niute monstrii de bîrbagi, gîmîni fidele legîmintelă sakră, sakrifîkîndse elle pentră ferîvirea koniilor, ka mi Kristă pentră omenire. Avelle femeî se nămeskă Săblime, ka mi Domnitorii kari se sakrifîkă pentră ferîvirea popoarelor; din nenorocire kîgî sînt avei Domni săblimi mi avelle femeî săblime?

Kare e kăsa atîtor kăzătorii neferîvite?

Kăzătoria e o artă, a zis Balzac, kă drent kăvîntă. Nor zeci mi nor dîntp'o sîtă de bîrbagi se însoară nămaî ka sî se însoare; unii, de imitatie, de ambigie, de ărtă (ennui); alii, de vanitate, de şurîngă, de gelosie, de makiavelismă (sîre a mouteni o bîtrînt); alii, de neceşitate, de măstrarea kăgetelă (amăgînd înnocenţa), d'o pasiune nebună, (sînt fokă de paie) să de rekănoutingă; cei mai măli se însoară de INTERESŢ, sîre a'mi assigăra viitoră, sîre a pătea jăka o rolă oare kă zestrea nevetei, sîre a pătea înapta nrin protekţiunea pîringilor m'a konsăngenilor nevetei, şul. şul. Abia sînt dîntp'o sîtă de bîrbagi, îngellegînd misteră sakră al kăzătoriei, aveastă utiingă kare nă se 'nvăgă în kărgi, abia sînt zik dîntp'o sîtă se însoară ka sî fakă ferîvîtă o femeie, ne kare mi Natăra mi Societatea aş nedrentăgîl'o; o femeie kare, kă îima mi kă suirită, preăseute mai mălt de kă bîrbată. Îrea năgîni se însoară ka sî afle în kăzătorie sînt adănostă kontra fătănelor viegîi, mi în femeie, sînt balsamă la dărerile fîsîve mi morale, o soră, o mamă, sînt amikă, ne kari singărgă femeia tîngă (tendre) mi virtăosă 'i poate înlăkă ne dănlî. În sine, prea năgîni se însoară kă skonă d'a săpravegă în niute ko-

ni kari sz fie toeagel btrzneuelor pringilor, mndria vieei lor, bksria sufletelr lor; prea pugini se insoarg k skonl d'a da patriei eteienei ka Cincinatss, ka Brstss sađ ka Katon, mi xmonitiei, btrbaii ka Pavel de Saint-Vincent, ka Franklin, ka Garibaldi, ce sunt eteienei ai lsmii ntregi.

C. D. A.

INTRODUCERE

AFRODITA,

patroana femeilor frumoase.

Fiind că opera aceasta este destinată seksului frumos, am crezut de datorie a face biografia Afroditei, zeea frumuseții, și patroana femeilor frumoase.

La Roma, zeea frumuseții se numea Venera, la Atena se numea Afrodita. Am preferat cuvântul Afrodita ca mai pittoresc.

Namțerea, caracterul și întinplările Afroditei seamănă, ca două sticle, cu namțerea, caracterul și întinplările femeilor în genere. Făcând potretul Afroditei, facem potretul femeilor care adăug offrande pe altarul acestei zee. Lectorul va judeca singur din cele ce urmează.

Dăne o tradiție din Kreta, Afrodita era fiica lui Iosif și a Dionei; iar Diona era una din favoritele lui Iosif tănărului, dăca vom crede kronika scandalosă a Olimpelui.

Sekslsl lxi Perikles, knd Olimpnl era in toat splendoarea sa, seamnz mlst k sekslsl lxi Lxdovik XIV al Franiei. Citiu Mitologia mi Memoriile sekslsl XVII, mi vegi vedea frapanta asemnare dintre krtela lxi Joie, adest' soare al Olimpnlxi, mi krtela soarelsi dela Versalii: pare k krtela xuxia este konnia fidelz a krgiui chellsil-lalt.

Joie avea de nevast legitimz ne orgolioasa Jxnone, al kria simbolx era Pxnl, prekm Akvilaera emblema psterii lxi Joie. Afrodita era fiica lxi Joie, nsktz k altz femee; kxi agxsta lxi konsoartz era steapnz. Sternichnea, la cei ce ginx sventrl, este o kaxsz legalz de desnrgire intre kxstoriu. Erosl dela Axsterliu 'mi a lxsat nevasta, xnz angelx de blndee, ka sz in de sogie ne orgolioasa mi perfida fie a Cesarilor. Ideo grevitz! Bironii mi Napoleonii snt nimate meteore ce n lasz in xma lor de kt lminz: ei n sz pot nernetxa de kt in aktele lor eroice, in szblimele lor konchepiuni.

Kx toatz omninxtinga sa olimpianz, Joie n se pstea fzi de fagz k frktel adxterizsl, de mi princhipizl poligamikx era adznk sznat in tablele leuilor Olimpnlxi, km mi in datine mi in moravxi, in achellx sekslx de xrx al Mitologiei.

Dne Esiod, patroana femeilor frmoase s'ar fi nsktdin szuma mxi. Oniniznea lxi Esiod e cea mai akkreditatz din toate oniniznele.

Km appxz ne snrafayz anelor, Zefirii, din inaltx ordinx, lsarz ne Afrodita ne bragele lor aeriane, mi o amezarz intr'o skoikz de mare, imningind skoika xmor pnxz in insela Chitera. Axi Orele, tot din inaltx or-

dină, fărî însurătoare ca edukaziunea prea izbitei mi
illustrei fiie a lui Joie.

I se dette îndată de guvernanz zeea Elokzingei,
namitî Iito. Nă prea era nevoie d'o asemenea guver-
nantz: frămsegea este elokzintz prin ea însuși! Ce-
sar zita imperiul lămii la picioarele Kleopatrei. Elena
lui Menelaș anrinse ca frămsegea ei ună fokă care în-
flăcăză Ellada zече anî, m'al kărsia rezultat fă dărgă-
marea Troadei.

Joie presintz într'o zi konsiliulăi olimpiantz ne gra-
cioasa mi koketa sa fetigz. Tot Olimpul, adică toți
kărtizanii, rămîn ximigî d'atîta frămsege. Toți denan
girlante ne fruntea ei. Nămai souiile mi amantele Ze-
ilor, mi mai ca seamă Jănone, se zitară xriță la bella
konilligz, mi 'i păsere gîndă răă. Joie îngellese, mi
inkrăntz supărceana: Olimpul se kătrează, mi invi-
dioasele Zeige tremărară de mînia lui Joie.

Afrodita era akam de mai-spre-zече anî, etate kri-
tikă pentru o femeie frămsoasă. Argăstul ei pîrinte,
prevăzînd neajunsurile ce o s'î fakă o asemenea lînd-
ză xtra nervoasă, kăgetz la măririșul ei; mai alles
că limbelo rellē vorbiaă multe în desfavoarea fetei
m'a lui Joie.... Jănone, geloasă, ca okiă lui Argăș,
deskoneri kriminala lor legătăz; mi o trămbită în tot
Olimpul prin Zeiă s'î kărtizani. Joie se grăbidar amă-
rita ne fiie sa, ca s'z skane de găselle rellē; ellă a-
rănkă okiă s'z paternă asăpra lui Vălkă. Unii zikă
k'acheastă allegere avea de motivă rekănostingăloă Joie
pentru Vălkă chei făzrasse fălgărel, ca care trăsni ne
Čiklonii rebeli; alii zikă că a făkă'to ca skonă poli-
tikă; alii ... Ori kăm, Afrodita fă destinată pentru
Zeiă chellă mai xrită mi mai nesăfferită.

Afrodita, ca fată crescută de Pito în sânul mării, mi respecta către astori mi protectori fingei sale, priimi făr marmur mna lăi Vəlkan, care fācea un kontrast revoltant k sōgia lăi. Se zice k Vəlkan s'ar fi oprit la această însoțire nepotrivită, pnevzind ceea ce'l amteant; Joie însă ordonn, mi Vəlkan kăt s se smpnie voingei sveranlăi, deprinsă a n sfferi niț un fel de onposiție de la nimeni.

A doua zi dăne însoțirea lor, Afrodita skimb pe Vəlkan nentz Anollon, Zei poesiei, cell mai frumos mi intelligente dintre toți Zei Olimpslăi.

Kăt qinz amorl Afroditei k Anollon? Dăne nătră Amorslăi mi dăne nătră Afroditei, ntem afirma k sigrangu k a qinz kăt profxmi de iasomie de la bsketl k flori ce Anollon presintă divinei sale amante, a doua zi dăne însoțirea ei k legitimă să bzbătă.

Mobilă ca unda, fragetă ca snăma mării, Afrodita n ptea fi fidelă poetikslăi ei amant, k toate jgrmintele mi protestagiile ei de fidelitate. S smpnem însă, nentz onoarea patroanei femeilor frumoase, k, de n'ar fi fost smpnins de tatăl ei în bratele lăi Anollon, Afrodita n s'ar fi delăsat poate ama kgrnd. Ca tată, Joie krgă ne fīea lăi; ca Sveranș însă, regele Zeilor esilă pe Anollon în planeta loksită de fīlăi Adam, srb nretesă k ar fi qvchis pe Čikloni k srguți veninate. Čikloni era fabrikatori fālerilor srb presidarea lăi Vəlkan.

Vəlkan, Zei monstr, n'avea kvintă a fi gelos de cea mai frumoasă mi volentoasă Zeigă; dar fiind k n'atnq n se inventasoră inkă oglinzele, în care mons-

trăi s'ui vază monstruasa figură, Vâkan se credeă mi ellă sn Adonis.

Dăne leuile Natzei, elementele omogene se attrag mi se înfrăyeskă; prin armare, bână mi frămosăl armează a se înfrăgi asemenea. Pe ačestă temeiș, amoră Afro-ditei nentru Anollon nătea avea o skăză; nă nătea fi înșă skăssabilă kondăita ei d'n skimba ne Anollon nentru Marte, Zeă resbellelor; dar Anollon era esilat de Joie, mi inima Afroditei nă nătea râmănea vâdăvă: ea avea nevoe de konsolagisne, de distrakgisne, de alimentagisne...

S'a osservat kă primă adoratoră al znei femeie frămoase mi snirtoase este în genere sn poetă săă snă artistă; al doilea, snă militară; al treilea, sn diplomat; al patrulea, snă bankeră; mi aură mai înkolo.

Ka toate amorăile (ni jamais, ni toujours, c'est la devise de l'amour) amoră Afroditei kă Marte nă gînză mîlt. Alektrion, amikăl intimă al lăi Marte, addormi într'o noante ne kînd fâcea sentinella la norgile tem-lăișă unde renăssăă ăei dăoi înamorăgi. Soarele, gelos de feriqirea lăi Marte, rivalăl săă în ačestă amoră, sârprinse ne sogia lăi Vâkan în brăgele natronlăișă militarilor; ellă dete de utire bърbatlăișă, kare, înfăriat d'a-ăeasă nekredingă, fъbrează într'o klină snă firă foarte săbgire, mi tot de odată foarte tare, în kare înfășășă, ka într'ănă ăerkă de feră, ne amangăi feriqigă.

Kă toată țaria măskilor săi margială, Marte râmăne ferekat în langăile lăi Vâkan, kare dă îndată de utire tășror Zeilor, ăe se băkărășă de ačestă skandală; dar Joie ordonă lăi Băkan a făce să înăette skandală.

Afrodita, atinsă de năcedarea bърbatlăișă ei la

ceea ce o femeie are mai delicat (la amorul propriu) cere della Joie despargirea sa de bърbats-să.

Slăbiciunea lui Vălkan pentru Afrodita, mi voința lui Joie, determină pe bърbat a înkide okii în viitoră asupra kondziței soției sale. Acheastă nolitikă maritală o rekomandăm tătior bърbaților de tramua lui Vălkan; slabă mi fără ambigie, ei kată a se mălxami cel păgin kă titlul de bърbați ai snor femeii frămoease.

Kă moșul ačestă, Afrodita pătă șma anlekările salle fără palniță, mi în toată libertatea. Kronika skandaloasă i mai dă de amani pe Mărkăriș, patronul komercanților; pe Băkăș, patronul begivilor; pe Adonis cel frămos; mi alți mălxă Zei mi genisri, de felărite năange.

Dintre toți, pe Adonis îl isbi Afrodita kă toată nassisnea inimei salle, mai măt mi dekătkiar pe Anolon, primul ei amor; kășza era, poate, nă atăt frăms-segea mi grațiile ačestăi amant, kăt affinătatea de fi side, kăm zik franțezii, adikă potrivire a șn-gelăi, kare joakă șnă mare rolă în amoră.

Gelos de Adonis, Marte se peface într'șnă mistregă. mi'lă sfămie la o vinăloare de mistregi. Afrodita fă aproape șă moară de dărere! Abia anăkă șă'i dea șltima șrătare! Nekonsolată d'acheastă perdere, ea făkă din șngele amantăi șă șloarea nămită brebenelel, șnre eternă addăvere aminte a ačestăi infortșnată amor! Kă okkăsisnea formării ačestăi flori, ea se șngeră la șnă degiță în gimni șnei rose; șngele vătși trandafiră, kare, din albă ce era din natăra sa, se făkă romă, mi deveni simbolul frămssegei efemere.

Afrodita a avăt koni kă toți adoratori ei, nămai

ca Adonis n'a fost fericită a avea această konsola-
ție.

Ca Jolie ea născu Gragiile.

Ca Merkur, ne Ermafrodita.

Ca Bakus, ne Priapă mi Imeneză.

Ca Marte, Armonia mi Amorsă.

Nici o Zeitate n'a avut mai multe temulări mi mai
măști adoratori mi sektatori ca Zeeă frămseșii.

Terminând biografia Afroditei, kreșerăm de da-
torie, nentru kompletarea acestei subiectă, a descrie mi
amorsă fidelei ei celă mai favorit.

Fiind, el Erosa, avă mi ellă în viața lăsnă singură
amoră.

Amanta lă Erosa se numia Psyché, fată de rege
mi cea mai frumoasă dintre surorile ei. Frămsegea sa
rivalisa ca a Afroditei, care ordonă fidelei săă a anrind
în săffletă acestei fete snă amoră nedemnă de dănsa,
snre a o smili m'a o degrada în oki seksuă ei; dar
Ksnidon se înamorz ellă de Psyché; mi o transportă
intr' snă palată inkintătoră, snde ea era servită de
Nimfe nevzate, mi snde amantă ei o visita în toate
nongile, săb forma snă framosă jăno.

Fiind că înfînirea lor să fucea la slaba lămină
a stelleror, ce nă 'i normitea a vedea bine faga amantă ei
ei, kărioasă ca toate fingele de seksă săă, mi dorind
a se inkredinga ca oki săi de adevărat snă Orakolă
ce'i prezisese că va fi izbăvit de snă Dragonă (balasă),
prefăcăt în Zeă, Psyché anrind o lamă, mi înaintează
snre pată snde dormia Amorsă. La vederea acestei
framosă jăne, ea skoate sn gîntă de mirare mi de
băcrie, măna i tremură, o nikătură de olliă ferbinte

kade din lămnă ne singl amantăși addormiță . . . Amoral se demteantă, și disnare!

Disnerată d'această neamțentată nenorocire, Psyché se aruncă în anele oceanăși, kare, din înaltă ordină, o skoate la dărmară, viț și neatină. În fine, Amoral se împacă kă Psyché și o ia de soție; se zițe însă kă n'a fost fericit kă înainteă kăștoriei.

Allegoria Afroditei însemnează kă femeea, mobilă din natūra ei, nămaț kă amorul și delikategea o poate lăngă bărbațel la karră lă Erola să al Imenăși.

Allegoria lă Psyché însemnează kă dărata fericiții în amoră alărnă della dărata illăsisnelor.

CAPITOLU I

PREDESTINATII.

La mea e ama de tristă azi, din kassa krisei pen-
kniare mi politice, inkt, imnins de komptimire, am
vrst să o distreză pșgin kș ayeastă operă komikă, kare
kongine mari adevrărî, che nșmaî sșbt o asomenea formă
not avea sșchesl doritș. Molier kș komediile lșl șni-
versale, de ȝellș mai klassikș komikismș, a fșkt mai
malt noate pentrș rēvolșgișnea della 1789 dekșt inșșmi
Rousseau, Montesquieu mi Voltaire. Kș satira mai ș-
șor indrentezi azi o soĝietate de kșt kș katilinare.

Sș intrșm in materie, konvinșmi kș vom avea in
partea noastră tot seksșl frșmosș, afară de femeile ne-
konsekșinte; mi ne togî bșrbagiș, șfară de ȝei predes-
tinagi; kș ȝe rșmșnem dar? Kș minoritatea bșrbagilor
mi kș majoritatea femeilor. Kșragiș dar! Ȝine are fe-
mea pentrș sine, e sigșr de trismșl sșș.

Fiind-kș ayeastă operă va fi ȝilitș, mșlșșmitș ȝi-
vilisagișniș, de Vestale a kșrora inimș e kastș, ka mi
așșl, șntem nevoișgi, pentrș respekșl kștre aȝeste pre-
ștose alle Vestel, a intrebșingă kșvinte ad-hoc, kș-
vinte de konvenșgișne kșm ar zȝe franĝesșl; astfel
șșnt kșvintele, minotaurismș, nekonsekșindș,
predestinare, ele, etc.

Kă toate acestea, Vestalele negative, înninse de curiositate, vor dori să afle esențierea acestor curvintă, misterioase ca amorul și ca curvă. Căci să ne sânnem seksuăli săbăt a curvă inspirație ne scrie aceste glume serioase.

Prin Minotaură, Ellenii înțelegea curvă monstru, ca canal de curvă și ca coada de balaură, și care trăia într'un labirentă (kalea curvă) din insula Kreta. Vi-te a zăi Tezeu a curvă n'acestă monstru îngrozitor. În o-nera noastră, prin Minotaură înțelegem marnele din Bi-blie, care a amăgit ne moașă Eva, făcând-o să gâste din smoking amezat în mijlocul Paradis-lăi.... Kă alte vorbe, dăne esențierea noetică să nitorescă a curvă scriitoră franceză, anume Pavel Koko-șul, Minotaură, în materie conjugală, este le mari de ma femme....

Nekonsekventă se zice d'o femeie care, ca mi moașă Eva, înninșă de curiositate, de plăcere să de vr'un alt sentimentă analogă, gâste din fructele arbo-rălii onrit al curvă; prin armare, asemenea femeie ne este logică să konsekventă, călcând promisiunea dată bărbatului înainte altarului m'a martorilor, de a fi adică fidelă avelia care are a fi în viitoră Men-torul ei și printele coniilor săi. Așa dar, curvă în lăna de miere este paradisul din Biblie; marnele a-măgitoră e Minotaură, ce sarge ca coarnele salle ter-ribile șmele temnălii sakră, unde nămai nontificele ma-rităle are drent a intra; iar smokinele din arbori o-nrit sânt doringele, nalnită, ilăsienele, misterul A-morălii, care, de și frate ca Imenel, căm am arătat în introducere, face însă un contrast mare ca acesta, ca și prîngii lor; fiind că, vă aducă aminte, Amo-

defekte ce risinescă illuziunile, mi kari sileskă pe kș-
ștorii a afla distraکیی mi konsolacyi de parte de kș-
minșl konjugală, adică în dedalșrile obskure mi peri-
kșloase alle intrigelor skandaloase, renrobate de morala
pșbliă.

Astfel sânt:

Cei kș passl invei nlină de tabakă, mi kari, nș-
maī lasă nina din găr.

Kșștorii ăikșlitori, gelomi, avari, risinitori, sșgș-
tori, arđșgomi, somnoromi, negiobi, brștali (mojiči),
fșriomi, jșkștori de kșrđi, mșrdari în toaleta mi în kon-
versacyișnea lor, șcl. În fine, cei kș defekte kari des-
gșș mi kari sânt kassa divorselși (desnșrđiri).

II Bștrni mi kari iaș de neveste ninte Amorașl
gingașl, fșștri destinați a sșșra din floare în floare.

III. Doktorii în medicină, în filosofie, în drentșri,
în arte, în geometrie, șcl.

Natșra okșșnacyișnei lor i fakă a linsi mșlte ore,
mi mșlte zille kiar, de lșngă kșminșl konjugală, șnde
Minotazșl poate face mari strikșșni în Paradissl kș-
ștoriei.

În nșmșrșl așestora intră magistratii, amovibili mi
inamovibili, siliți a ședea nironiți ore întregi ne fo-
tolisł lor magistrală; Denșșții, kari diskșș legile de
interesă komșș; Miniștrișl, kari esekșș așeste legi; kșș
mi direktorii de denertamente kari țină lokșl Miniștri-
lor, pe kșnd așeștia nrimeskă la bobșrnaye din partea
celor ce nismșșkă banka ministerială, șșșk fatală a
mșltor nilođi nesșerimentagi saș de rea kredinșș; în
fine, dela șefiș de sekđișni pșșș la koniști, nironiți ne
șkasznele lor kște șase ore ne zi, tođi not fi nredes-
șinagi.

Tot în numărul acestora intră și militari, della kanorală pînă la Mareșal, siligi a sta în tabere să și în kazerne, să la posturile lor respective: ei nu pot deserta postul, de temere d'au nu fi înmăskagi, degra-dagi, arestagi să destitagi. Kasa lor poate arde în bună voce, kanaral poate sbera din kolivie, ei nu pot alerga să stingă focul să să prinze kanaral.

În kategoria acestora kadă poezii, artistii, akade-micianii, natralistii, matematicii, filosofii, în fine toți bərbagii d'o înaltă imaginagie, d'o mare simgicizie, d'o profsundă meditagie, ne kari gravele, profsundele lor okknapagii 'i giuș înkim în kabinetul lor zille întregi, și în fărînd vise de așră, algii renrodskind kanelele d'opere ale Natreii să alle artistilor eminenți, algii stădiind vre și osă antidelșviană, algii deslegînd vr'o eksagie din algebra sșnerioră, algii problemele so-cialiste să de ekonomia politikă, algii în fine okknapii în kăstarea niștrei filosofale, și.

Aciutia, atît sînt de assorbiți de ideea lor fikșă, în kăt vîdă kă okii lor perikolși, și așdă gișnetele vik-timei, făr a se demtenta din viselo lor, așrite să argintii. Pentru aciutia, ka pentru despoziți ponoarelor, nștem zice: oki aș și nu vor vedea, șrăki aș și nu vor simgi perikolși chei ameninșă.

Aciutia, osservă Balzac, noartă steagul korno-pagiei, fiind predestinagii par excellence.

Pentru înșellegerea sșbiectășii, dăm doș esemne, șiș trasă din societatea noastră, altă din onera lăi Balzac citată mai șșș.

Șnă membră al Akademiei franceze, întărnăndșse akasă, dăne o ședingă nedantikă de mai multe ore, șănrinde ne soșia lăi în brășele șiș studentă germană.

— Quand je vous disais, Madame, zisse stădentsi nevestei akademichianșii, qu'il fallait que je m'en aille ?

În limba pîringilor noștriî ačeste kăvinte înseamnă:

„Nu'ți spuneam eș sî mî lașii sî mî dăkș, k'o sî pîjim nevoe?„

Germanșii noștri învîșgasse limba franșezî fîrî grîmmatikî, ka mîlîi din fevorîi ex-boerilor reglămentari; kîčîi, dăne regșelele grammativiei franșeze, șrma a zîche:

„qu'il fallait que jé m'en allasse.“

Akademichianșii, kare ȕinea la pîritatea limbei franșeze mai mîlt de kît la onoarea familliei șalle, șitî kestîșnea de onoare konjugalî pentî kestîșnea grammatikalî, ūi zîche germanșii dekonvertat:

— Eh ! Monsieur, dites au moins que je m'en allasse.

Ile romînie, ačeste kăvinte aș șrmtorîi înșeleș:

„Dșto drakșii, kș limba ta kș tot; nu'mî poči armonioașă limbî a lîi Boileau ūi Racine.“

Germanșii oșii ne șurî tot kșm intrasse, adikî kș kapșii ne șmerîi, kș mîșinele ūi kș nișoarele întregîi; nîșș kș inima plîș de amorîi konșoartei akademichianșii, kare șitasse marea nenorôire ȕe'îș ômerîngasse.

Ferîvîgi ȕei simplîi kș inima, kîčîi al lor e împierîiș ȕeresk !

O asemenea nenorôire se întîmplî ūi poetșiiș N Ile kînd poetșii fîȕea versari rimate în Parnasșii sîș, illăștra lîi konșoartî deșemna Amorîi în bîdăarșii ei, ūrin ajștorșii șurî fișș al lîi Apolon, ȕîrakș al bîrbatșiiș poetșii. Ačesta remîșne estasiatî !

— ȕe înșemneazî ačesta ? !! întreabî ellî fîrîos ne șogîa șa.

— Ačesta înșemneazî, poetșile, kș nu trebșe a te ôkkșșăa nîmaî kș poesia. . . i reșnîșnde șogîa liniuntîș

Kavântă nrofândă, plină de spirită și de filosofie!
Într'adevăr, omul nu poate servi două zeități d'odată.
Garofiga mi kanarellăl trebăseacă îngrijii- kă atengiașne:
kăci floarea neshală se șșșkă, kanarăl neadănat moare
de sete.

Iar poetul nostru (bărbațel), înfriată d'aveastă fla-
grantă nekonsekvingă a soșiei sale, grevăzăt de ar-
tikolă 267 din kondika penală a Pringălei Știrbei, a-
nostrofă mi blestemă ne chirakăl poetă kă avește versuri,
trase dintr'o noesie a D-lăi Eliade:

„ Ingrat 'u e bășăl năme și băna nomenire!

Ajungăte blesteme
A două inimi calde ce te le ai desșnit!

etc. etc. etc.

— Avestea sânt glăme, va zice lektoră. Dăne
părerea lăi Balzac, trebse șă nu se mai însoare nimeni:
kăci kare bărbat nu linsește din kășă, măkar kăte-
va ore ne zi, kemat în soșietate de datorile sale de
părinte, de cetățeană, de funkționară, de komerçant, etc?

— Aī foarte mare kavântă, izbite lektoră; sânt kă
total de părerea D-le. Înșă'mi am zis, la înșenșăl a-
vestăi kapitolă, kă kăștoria aī e o komedie; și o-
pera noastră o o glăme, kare askunde în sine veritătă
nekontestabile mi instruktive. Kălege florile, mi
leanădă gimnii.

CAPITOLU II

Femea onestă și virtuoasă.

Kă mare șială atingem această kestie, fiind în joacă kiar amorul propriu al femeii, koarda cea mai simțibilă a acestei seksă nervoasă; mă înkragează însă ideea că opera noastră în genere este o glămbă, și această kanitolă în parte, oglinda seksului frumos narisiană; prin zrmare, seksul frumos român n'are să se formalisese de velle konrinse în această kanitolă; și apoi, kăm zice Balzac, la personne présente est toujours exceptée.

Deși, eată ce aflăm în opera ce ne servă de călăuză,¹⁾ la Meditația III și IV ce poartă titlul acestei kanitole. Nu facem de căt a da ekstraktul acestor Meditații instruktive.

La 1830, zice Balzac, populația franceză se zrkă aproape la 30 milioane, din kare, că aproape jumătate erau femei, jumătate bărbați.

Din 15 milioane femei, se skoațem vr'o 9 milioane ce aș mare assemblare că felul maimzelor konozute sub numele de Orang-Ŭtang, nefiind de căt simple animale kvintile: căci, linsite de frumusețe,

¹⁾ Physiologie du mariage.

măștiilor, tabakăși, frekantzând bisericile snre a se
pokî de pîcatele jînegei. Asemenea procheduri, ridi-
kole daka vreî, nă pot offensa ne bîrbagii avellor
femei; din kontra, fericiți k'aș skîpat de fîrtănele o-
cheanșăi maritală, achemți bîrbagi trîeskă liniștigi, ad-
dormind fîră grijă de Minotaură de kare nămaî aș a
se teme akam.

Maî remînă patre milioane, din kari maî skîdem
dăoz milioane de fete, che se afî la Alfa-Vita a A-
morăși, la ahea etate kînd innoventele konillige se
joakă fîră grijă d'a baba-oarba kă bînegei de elatea lor;
bînegi kari le fakă sî riză, fîră a se gîndi, biete fe-
tice, kă tot ahei bînegi le vor face într'o zi sî plîngă
poate kă amar....

Din chelle dăoz milioane remase, maî skoatem vr'o
sate de miî de fete skîpătate, vrite, disforme, kă ma-
latii kronice, efektă al miseriei; asemenen fiinge, kă tot
spirital che pot avea, kă toată figăra lor plîkă, gî-
mînă fete mari în toată viața! Noi skoatem înkă o
sată miî de fete kanoskate săb nămele de sîrori de
karitate, adikă, kăllăgîrige, institutrice, damicelle
de kompanie, șcl. Posigișnea mi profesșionea lor le
sileskă a însnira bîrbagilor maî mălt respektă de kît
amoră; kă toate avestea, nă le nătem plînge ka ne chel-
le d'întîș, avînd mălte șanse a fi isbite mi fericite,
șnele ne fauă, altele într'askens.

Maî skîdem în fine o jîmătate milion de femeî
kanoskate săb nămele biblikă de fetele lăi Baală,
fiind kă snekă kă onoarea lor. Într'ăvestea întră gîi-
toarele, modistele, aktrigele, kantatrigiele, fetele dăne
la kantoare, etc, etc. Noi ingelegem ați regla gene-

rală, care face legea; însă ori ce regulă are esenți-
nea sa.

Aura dar râmâne ane millione de femeî, altele ho-
bâi ke bobai, oige albe, fete makale, kari ar zma sa
fie mi oneste mi virtuoase, fiind favorisate mi de Soartz
mi de Societate.

Ka sз ne incredingъm къте femeї din millioni a-
cesta snt oneste mi virtuoase, xрmenazъ sз impъrgim
acestъ millionъ in dъoъ categorii: ъna, care se hъxъrъ
d'ъnъ venitъ anualъ della treї pъnъ la zece miї lei; alta,
della zece miї in sъs pъnъ la sate de miї.

Femeile de categoria a doua, observă Balzac, pot provoca adoratorii lor plăcuți, felixite mi allese, posedând mi frumusețe, mi snirită, mi grăuă, mi kăltăre, mi mai kă seamă așă, avestă factotum, aveastă earbă a fearrelor, kare deskide mi porquile Raisăi mi porquile Iadăi.

Asemenea femei snt tot de sna oneste in oki
adoratorilor lor, kari pronunq nmele lor la sreka
amizilor lor, intmi, k jrmint din partea acestora
a n diuiga sekretel, snt ameninrare de dzel.

Din contra, femeile de categoria d'ntîi kari nu se bucură de toate avantajele celor de categoria a doua, sînt tratate de krtisanii lor cu mai puțin respect; numele lor e purtat din gîră în gîră, urădesea asemenea legăminte ofemere sînt ridiculate mi satirate.

Sz chervetym akym daka avelle femeï oneste not fi
ni virtxoase, adikz, daka avelle femeï se not mîrgini.
la amorul unîi singurî birbatî?

Pentru această sferă, trebuie să analizăm tabloul
celor 15 milioane de țărani, care formează jumătate po-
pulației franceze la 1830.

Din 15 milioane de bărbați, scoatem, ca mi la femei, dintr'un singur kondeiș, 9 milioane de bimanți, kari korespondă cu cele 9 milioane de femei de felul lui Orang-Ŭtang. Din achemtia pot ewi kăuți va bărbați sșneriori, ca Dupin, fostul pmedinte al kamerei legislative din Franța, mi alți asemenea, kari, prin propriile lor merite, asvîndă în versul litterelor, al artelor, al mtiingelor, al diplomatiei. Dar achemtia sșnt nimte rare eschencișni, ce se perdă în oceanul bestiilor binede, ka un trandafir într'un nemărginit câmp de brăstări mi de scaeuți.

Din mase milioane remase, scoatem trei milioane de bărbați mi de koui. La femei s'aș skos patru milioane; nentru kăvîntul cu elle, mărîtînduse la 20 de ani, la 40 daș demisișnea la amoră, kăm zicea odată poetul Rosetti; bărbați însu (kăche de voinikă!) la etatea de 50 de ani, e adesea mult mai de temut decât la etatea de 25 de ani: kăci la acea etate, ellă are mult mai mult kragiș, mi este mi angoane de frântariile Amorsăi, unde va zice adio la plăceri! Asemenea Pomnierăși dela 13 Septembrie 1848, ellă lăptă disperat sș învingă saș sș moare, strigînd, ka garda imperială a lui Napoleon la Waterloo: „la garde se meurt, la garde ne se rends pas.“ Garda moare, dar nu dăune armele. „O! Un bărbat erkăleanș, la 50 de ani, face minșni de eroismă în amoră!

„Fisikamente, zice Balzac, bărbați e mult mai forte de cu femeea.“

Într'adevăr, un bărbat d'o konstăușne tare, mi k'o viață regulată, poate, făr esagerașne, sș îmbrățească patru femei.

Din trei milioane scoatem două milioane de băr-

bağı fız edekagizne, fız advantage fısive, morale mi pekniare; kx toate kx della xñ bızbatş nş se cere, in genere, de kxt nşginş spiritiş (spiritiş e deboleđa femeil: elementele omogene se attragş), o figız nşgin interesantş, vestminte kxrate, ş'xñş pıcorş agerş; kx aces-te kondigışnı, xñş bızbatş nş poate fi nenorovitş in amorş, kiar fıkznd parte din velle 9 milioane de bızbağı, nşş de Balzac hors la loi de l'Amour.

Remıne dar xñş milionş de bızbağı, demnı d'a insnira mi d'a impırtşmi amorş, mi kari konşzşndş kx milionş de femeil d'aceşamı kategorie; deş, xñş bızbatş pentrx o femeel

Intreabş akxm Balzac ne bızbağı din Franga:

„Ia şxneşı, vş rog, kx mşna ne kşgetş, kare din Voı ş'a mşrginit, in toatş viaga şa, la amorş xneı şingre femeil?”

Tşcere profandş!...

„Eı hıne! adaogş Balzac, nşmaı kxtre treı intrige amoroase de vom attribı fie kşrxı bızbatş, aşım treı milioane de intrige; mi noı d'abia avem xñş milion de femeil oneste, kari nretındş a fi mi virtxoase; prin şrmare, fie kare femeel (in Franga) a avş vel nşgin treı amangı in viaga el....

„Şnde dar şşnt femeile virtxoase? se intreabş Balzac; mi tot ellş resşşnde şingşş:

„Da, şşnt femeil virtxoase; velle mşritate de erı, pressşşnd kş, nşnş in prezioa kşşştoriei, aş aurins fokş Vestei.

„Da, şşnt femeil virtxoase; velle şrite ka mşma nş-dareı mi neroade ka o ragş; velle şe aş in vinele lor, in lokş de şşnge, zeamş de kastraveşı saş lante dşşve; velle şe n'aş mijlokş d'a fi nekonşşşente; velle tre-

kâte de 50 de ani, k̄s toate k̄s n̄s le p̄tem l̄sa ne kez̄-
mie. ucl ucl. ucl.

„Femea virtuoasă are în inima ei o fibră mai mult
saș mai puțin de k̄t celle lalte femei: este s̄blim̄,
saș st̄pid̄.

„Iar virtutea în k̄z̄torie este poate o kestione
de temperament̄.”

Din acestea rezult̄ k̄ Nat̄ra se înfrineaz̄ prin
ed̄k̄k̄iune; iar adev̄rata ed̄k̄k̄iune se bazeaz̄ pe
esem̄le de virtute, în s̄n̄s̄l unei societ̄ți allese.

Nat̄rell̄l este metal̄l: nat̄rell̄l cell̄ b̄n̄ș este
așr̄l, kare n'are nevoie de mult l̄str̄, fiind k̄ așr̄l
r̄m̄ne așr̄ or̄i k̄t tim̄ș ar fi îngropat̄ în p̄m̄nt̄;
nat̄rell̄l r̄ș este fer̄l, kare treb̄se bine mi des po-
leit k̄ așr̄, ka s̄ plak̄ mi s̄ am̄geask̄ vederea.

Om̄l fiind materie mi spir̄it̄, mi materia k̄tre
spir̄it̄ fiind ka trēi k̄tre s̄na, tot sekret̄l ed̄k̄k̄iun̄l
este a s̄bordin̄a materia spir̄it̄l̄l, bestia angel̄l̄l.

Om̄l, fiind prin s̄rmare din nat̄ra sa s̄n̄ animal̄
karnivor̄ mi s̄nger̄s̄ș, s̄rmeaz̄ a p̄ne botniḡ L̄ns-
l̄l saș s̄rs̄l̄l, s̄nre a n̄s fi perik̄slos̄ș; deçl, botniga
legilor fiind slab̄, botniga morav̄rilor e sinḡra ga-
rangie valabil̄ mi pentr̄ om̄ș mi pentr̄ societate.

Dar k̄ morav̄rile akt̄ale, s̄nde konii v̄d̄ș în kasa
p̄rinteask̄ esem̄lele celle mai skandaloase mi kon-
damnabile, țe fer̄iure poate autent̄a societatea, a k̄-
ria baz̄ mi n̄nt de reaz̄m̄ș este famillia?

Și fiind k̄ b̄rbat̄l este kan̄ș femeii, d̄ne k̄m
mi logika mi biserika m̄rt̄s̄risesk̄ș, b̄rbat̄l este da-
tor̄ș a da esem̄l̄l de onestitate mi virtute; kausl dar
s̄ kond̄k̄ș inima mi membrii, kausl fiind responsabil̄
de toate mișk̄rile membrilor, s̄bordinaȳ l̄l.

Femea se complăce în subordinarea bărbatului, mai mult de cât în subordinarea mamei; fiind că astfel a voit Natura; deci, pentru toate sacrificiile ce bărbatul, conștient mi societatea sunt îndreptate a cere, della femeie, ea nu cere în schimb de cât amorul mi stima bărbatului.

Pe femeie, numai sacrificiul năsterei le costă adesea viața; pe bărbat, ce 'lă costă? Nimic, de cât VOINȚA.

Ei bine! bărbatul, care dăne la onoarea familiei, la fidelitatea soției, la ferivirea conștienței, la libertatea mi independența patriei sale, isbească că sinceritate, mi stime că sinceritate pe femeie, acesă provedind a familiei, balsamul ori căria dăreră sfleșuită, fokașul libertății m'al civilizașiei.

Așm să revenim la Balzac, mi să'l ascultăm mi ne dășel:

„Amorul fizic este ca foamea, zice dășel, că diferința că stomacul se împacă șmor că puțină pînă mi apă; dar inima omului, în amor că în toate, e neșchioasă.

„Amorul, pe lăngă bășcălaș de pînă, are mi arta d'a isbi, care face farmecul vieții; artă pe care puțină bărbat o cănoșcă m'o anlică în cășnicia lor.

„Meritul nu stă în a subjuga un Stat, a grăsi un tresăre, a căștiga un tron, a fi posesor m'o inimă d'asre a unei femei; meritul stă a mi să pătorezi statul subjugat, tresărel aflat, tronul căștigat, amorul cănoștat.

„Inima femeii e o Arză, care în labele unși O-rang-ștang școate șannete ce șgărrie așel mi attakș nervii; tot așea Arză, pe mîna unși artistă, școate me

Iodii divine, ce răscesc sffilează în regisnele armoniei cerești.

„Psihici matorii găsesc adevărata fericire a amorului, fiind că foarte psihici cunoscesc secretele lui; kasa este că nu cunosk în fnd inima femeii, acestă instrumentă divină, atît de misterios, ce nu e dat tîtslor a kenta cu dînsul, ka mi maimăgei cu violonul lui Paganini.

„Kavîntul amoră, aplikat la reproducerea energiei umane, este un blasfemă. Natura, pîndîne în fruntea tîtsror fiingelor organice, prin darul divin al kgetării m'al vorbirii, ne a nă în stare a pstea închekă sensații și sentimente: aveastă dublă natură creează în omă ne amantă și ne animală.

„Prin zrmare, kăztoră poate fi konsiderată ka ună artă politikă, civilă și morală; adică, ka o lege, ka ună kontraktă, ka o instituție. Ka lege, țința ei este reproducerea oamenilor; ka kontrakt, transmitterea proprietății; ka instituție, o garanție alle kăria îndatoririi interesează ne totă d'onotrivă: avem un tată și o mamă, vom avea și noi copii.

„Din aveastă privingă, kăztoră zrmează a fi obiectul respectului generală.

„Ceî mai măgi bărbăți kînd se însoară nu aș în vedere de kît proprietatea și konillul; dar numai avește dăoz kondigienă nu konstitue fericirea konjugală¹⁾. A vere unei femeii, ne kare ai vîzat'o abia de dăoz trei ori, a i vere amorul ei în nămele legii, al religii

¹⁾ Între animale și asemenea bărbăți, puțină diferență: animalul, împins de instinct, are de scop, ca și omul, reproducerea speciei; cît pentru nutrimentul, Natura illu procură mai ușor animalului de cît omului.

m'al proprietății, este o asărditate demnă de cel mai mslu predestinat.

„Ce este în fine amorul? Armonia între trebuințe și sentimente.

„Așa dar, ferivirea în kștorie resltă din konformitatea de karaktere, de prinvine și de anikrī, între b̄rbat și femeie: kșm și din maniera b̄rbatșl, kare trebe a trata ne konsoarta lxi ka ne angelșl kșto-de al familieī, ka ne fokarșl libertășilor p̄blīce, ka ne sorgintea çivilizașionii șmane.

„Sș dșm lxi Kesar dinarșl mi lxi Dșmnezeș tșmiea; sș impkșm trebuinșă, dar sș facem a înflori sentimentele, kș stșrșinșă și plșvșerea çe o pșne Vergina în kșltivarea florilor.

„A fi înșș passionat, este a dori tot de-șna. Poate oare șnș b̄rbatș dori tot d'ășna așeeăși femeie? Poate, și entș kșvșntșl.

„N'ar fi oare asșrd a zīce kș șnș celebrș artistș are nevoe de mai mșlte vioare ka sș poatș esekșta o arie, saș a kreea o melodie? Daka b̄rbatșl e într'adevșr înamorat de șșffletșl femeii ne kare 'mi a-fkșt'o konsoarta vieșei salle, çe altș este ellș de kșt artistșl? Și çe alt este șșffletșl femeii salle de kștș vioara artistșlșl, kare șkoate șșnete felșrite dșne voinșă artistșlșl?

„Se înșellege înșș kș sașișlș desșșșș. Mșșșra dar fie în toate regșla kondșitei noastre. Sș adontșm, çel pșșin în kșștorie, mijlokșl (τὸ μέσον) lxi Aristotele între prea mșlt și prea pșșin. Estremi-tășile șnt vștșmștoare în totșl.

„Amorșl este poesia simșșșrilor. Ellș are destiňt a tot çe e mare în omș, a tot çe nroçede din kșgeta-

rea sa. — Să este, să nu este; când există, există pentru totdeauna, mi mergo crescendo. Aquesta este amorul ne kare cei vekî illă nămiaș fiizl Țerșlăi m'allă Terreî.

„Litteratura se realizează ne wante sitșagisnî; măsika esnrimă totă kă wante note; nikșra n'are de kăt wante kșlorî; ei bine! kă ačeste treî helle arte, amorul se konstitue poate din wante nrinčiniî; lășm problema ačesta a'lă deslega generagisnele fiitoare.

„Daka poesîa, măsika mi nikșra aș esnressiñî infinite, kă mi dășsele amorul, în plăyerile lăi, kăț să fie tot așsa de absident. În Țelle treî arte, kari ne ajăț a deskoneri adevrul prin analogie, mi adesea făr folos, omul se află singur kă imaginagisnea lăi; ne kând amorul este zșnirea a dșoș kornșrî m'a dșoș sșflete. Daka Țelle treî arte Țerș stădiî preliminarî dela poezî, măsikangî mi niktorî, n'ar trebsi oare să fie mi bърbağî iniğiağî în sekretele amorșlăi, kăș fie nedelin ferigîğî în kșștorie? Toğî simğim nevoea reprodșyerî, prekșm toğî simğim foamea mi setea; năsent insă toğî kemağî a fi amangî mi gastronomî.

„Çivilisagisnea a probat kă gășlă e o utiingă; nămaî zșnele fiinge privelegiate utiș a măpkă mi a bea kșm se kade; plăyeren, konsiderată kă artă, auteantă mi ea ne fisionomistă ei.

„Kșștoria dar e o utiingă.
Măğî kemağî, năğin alleșî.“

CAPITOLU III.

EDUCATIUNEA FEMEII.

Ună amică allă meă de kollegiă avea o verimooră kare 'mî fărăsse edkaziunea într'ună pensionată de fete; numele ei era Efimiga, kăria, prin preskrtare, amichele ei i zicea Miga. Ea era amikă intimă kă Avestiga, eroina Părgii I și II din ațeastă operă. Miga a komunikat vărslăi săă celle ce mția despre Avestiga; mi verimooră ei mi le-a komunikat mie; restul l'am aflat din kiar găra lăi Mistikeskă.

Deci, eată ce zicea Efimiga despre Avestiga.

„Eram peste 60 de fete în nensionatul D-nei X . . . ; din ațeastă, șnele ka dela 14 — 18 anî. Celle mai multe fete eraă trimise de păringii lor în ațellă pensionată ka într'ună esiliă; kăci păringii lor nekonskzingi voiaă, kă mijlokul ațesta, a skăpa de niște Argăș inkomozi, kă atăt mai perikșlowi, kă kăt eraă mai nesperimentați, mi kopii ai lor. Trei părgii din patră din fetele ațestăi nensionată eraă kă anlekări șrite, mi kă denrinderi mi mai șrite, frăktă al șnăi nătreleș nerversă m'allă șritelor esemlele părintemti. Merele celle băne se strikă în kontakt kă celle nătrede. Multe fete kă șn nătreleș angelikă mi kă o primă edkaziune îngrijită, aș emit vergine din ațellă nensionată; nă însă mi kaste; fiind kă, fără voea lor, aș-

ziaș vorbe mi vedeăș lăkrări ce nu trebze să le vază
mi să le asză o fată pânz nu se măriș.

„Fetele d'o etate della 14—18 ani eraș mai toate
înamorate, kari dăp'ânș eroș de romanyșri ce viteăș în-
tr'askans, kari dăne vr'ânș frate saș verimorș allș vre
znei amice intime din pensionatș; achemi verimori aveăș
liberș intrare în pensionatș, mi psteăș korespunde mi
konversa liber kș obiekți adoragioni lor.

„Astfel Avestiga se înamorș de unș văr allș meș,
anșme Iorgș Cherboreanș, jâne, framosș, avșș, mi kare
kălțtorisso în toatș Ekrona; dar nerodș ka o grynșșș,
mi innocentș ka unș melkș.

„Tatșl sșș, unș komerçant fallit, keltșisse millioa-
ne pentrș dznsșl, kș professori mi kș pedagogi, pe
la Kollegișri mi Șniversityl, kș bibliotika mi kălțtoriile
lș; dar, în demert. Șmșnga arșkatș în nisin se șșkș!

„Vărșl meș trecea de omș kș spiritș mi poetș în
okii Avestigei, pe kând eș utiam kș kreeri lș de gșș-
kș mi inima lși cea reșe nu pol prodșe nimika. Kș
toate așestea, kșmama e mai anrone de kșt rokia.
Înkisșeș okii; ba înkș deveniș mijloșitoriș amorșlș lor.
Amorș mi amicșgia șșnt fii Devotamentșlș. Așa kre-
deam; dar m'am înwellat!

„Kș toatș priligerea neaddormiș a direștrigelor
m'a șșnerioriș, fetele d'o etate înaintatș, mi înamo-
rato dșne eroș din șocietate, aveăș șște de mijloașe a kores-
punde m'a se intșlni kș adoratoriș lor. Astfel, Avestiga
korespundeș kș Cherboreanș prin mine mi printr'o bșkș-
tșreăș a pensionatșlș, kare, în kalitatea așasta, a-
vșnd liberș intrare mi emire în tot minșșl, pștea addșe
kște zere billete ne zi dela amanșii noștriș. Bșgasseș
în konșidenșa noașrș mi ne șna din direștrigele pensio-

natale, o germană romantică, care făcea mi ea cu pasiune pe unul din profesorii noștri, germană ca dansa. Aveste confidențe, korespondențe, mi înțelniri kostaș foarte scumpe ne adoratori! Avestigi, care singur ellă ginea toate keltzelele.

„Se întemula adesea ca bărbăteasa să fie amălată, ca adoratorii noștri să nu poată veni la penslonat, în ziua când norgile pensionatului erau deskise pentru pringii și konsengenii fetelor; atunçi Țerbșreanu mi Mistivescu, la ora ponții când mi gila adarme în albia sa, cum zice un poet român, veneaș sub fereastra kamerei noastre do kălkăș, care da sure stradă, mi loviaș șmor în geamă cu o trestie lungă, care ziua se skimba în baston; prin acea trestie priimiam billetele-dălu, la care respundeam îndată.

„Țuorî ne koboram noantea în grădina pensionatului, prin mijlocirea șnor kăi dela șuele kasei de jos m'alle grădinei, pe care kief ziua le gineam askanse în lokșii nonștrânse de chellă mai ageră Argș.

„Avestiga, d'ănș temperamentă foarte inflamabilă, kșzș kșrând în lașșile Țerbșreanșli; eș insă, utiziș a mș anșra bine de kșșele Mistiveskșli, care, ce e drept, nu era depravată ca vșrșl meș Țerbșreanu; era unș jșne komutiingios, dar cu unș șufrită foarte intrigant mi diplomatikș, cum veșl vedea.

„În fine, într'o zi Avestiga simșl kș e mamă; kșnoskș atunçi errorea sa, nșnșe cu amar gșșșșirea sa, se inșerkș a șșgrșma în gerșine fruktșl libertinș al amorșli ei; toate în dșșert! Atunçi vșș se șinsșigș, ca să skane de dșșonnoare; eș îi redidelș kșragișl, șure a nștea gine nentș Restristel, mi destentăș în inimă'i șneranga unș viitorș fericit. Cum m'ă a rezultit

această amik, pentru care m' devotassem at'ia? K' ingratit'ada!

„Avestiga trebia dar s' gr'beask' min'at' inso-
giri' salle k' Cherb'rean'; mi' fiind k' p'ringii' ei se
op'neas' la o insogire nenotrivit', (ei f'cheas' parte din
• fosta protinendat' a p'rreri) Avestiga ot'ri s' se m'rite
f'z' voea p'ringilor.

„Intr'o noante, fiind toate p'eg'uite de Mistivesk'
mi' de Cherb'rean', un' preot' de la un' sat', aproape
de B'kreut'i, k'ns' ne Avestiga k' Cherb'rean'; namii'
lor f'z'm e' mi' adorator' me' ; tot' in kost'm' p'z'-
nesk'. Preot' k'rez' k' k'ns' n'iste Rom'ni din Tran-
silvania, kar' serveas', ka argagi', la m'wia un' bo-
er' mare.

„Adsoazi d'ne k'ns'ie, Avestiga skrisse mamesei
sm'rtor' billet's:

„M'k'slig', amor' mi' onoarea m'a' silit, kontra
„voingei' p'rintem'i, a m' k'ns'ia in noantea trekt', la
„un' sat' aproape de B'kreut'i. K'rez' k' amor' na-
„tern' va invinge ori' ce sk'ans' in inima voastr'.
„Bine-voente' a 'mi da benedik'iea, m'a erta o fie a-
„t' de nenotrivit' ! Doresk' a te int'lni de sear' la m'-
„t'sha mea N... ..

AVESTIGA.

Avest' billet' era skris' mai mult k' lakr'mi de
kit k' cherneal'.

„Mama Avestigei' alerg' inf'iat' la nensionat'ul
nostr', cher'nd ne fies'a della s'sneriora institut'si'; a-
ceasta ii res'ns'e liniutit', k' S'mb'z't seara o tr'-
s'z' venisse s' o ia, ka d'ne obivei's; prin sm'are,
ori' ce akt' al fetei' afar' din nensionat', priveunte
p'mai ne p'ringii' fetei'.

„Dane ʒnǎ anǎ, Avestiga se ʒmʒkʒ kʒ pʒringiǐ ei; dar ea, d'a dʒoa zi dʒnʒ kʒnʒnie, se desillʒsionasse de bʒrbatʒl ei, allesǎ kiar de ʒnima sa!„

D'o kam datʒ terminʒm aʒi narragiʒnea Efimiǒeǐ.

Ne nermitem akʒm kʒteva osservagiʒniǐ ʒʒnʒra Pen-sionatelor ʒi kʒltʒreiǐ femeilor.

„Satan singʒr, zice Balzac, ʒi a nʒtʒt ʒnkʒʒi ʒnǎ nensionatǎ de fete ʒn mijlokl ʒnei kanitale ka Parisl: o fatʒ noate emi verginʒ din asemenea institʒte; kastʒ ʒnsʒ, niʒi odatʒ! Maǐ bine dar sʒ ʒezi n'ʒnǎ fʒr-nikarǎ, de kʒt sʒ ʒei de nevastʒ o fatʒ ʒe ʒi a fʒ-kʒt edskagiʒnea ʒn'rʒnǎ nensionatǎ.“

Balzac ni se nare severǎ ʒi nedrent ʒn kestʒʒnea aʒeasta.

Sʒntem kʒ Rousseau, F  n  lon ʒi Aimé Martin nentʒ edskagiʒnea mamelor de familie; la noi ʒnsʒ, ʒnde mamele nʒ pot ʒnkʒ ʒmulini sakʒa missiʒne rekomandatʒ de aʒei marǐ bʒrbʒǐ reformatori, ʒrmeazʒ ka o generagiʒne de fete, saǎ dʒoʒ, ʒel nʒǒin, sʒ priimeaskʒ ʒnvʒǒtʒra lor neʒessariʒ ʒn nensionato; ʒerem ʒnsʒ ka aʒeste institʒte se fie aʒezate afʒrʒ din kanitalʒ, daka se noate, nentʒ mʒlte kʒvinte kari se ʒnʒellegǎ; ʒerem ʒnkʒ ka sʒ fie dirigeate de femei rekʒnoskʒte nentʒ moralitatea lor; ʒi institʒtriʒele ʒi gʒvernantele sʒ fie asemenea onorabile; niʒorǎ de bʒrbatǎ, ka professorǎ ʒi servitorǎ, sʒ nʒ kalʒe ʒn sallele aʒelor institʒte. Etateʒa fetelor sʒ nʒ fie maǐ mikʒ de ʒante, niʒi maǐ mare do 13 aʒi: ʒn mase aʒi o fatʒ are destʒl timʒǎ a ʒnvʒʒa lot ʒe noate folosi n'o femeie, ka fatʒ, ka soaǒʒ, ka menagerʒ, ka mamʒ, ka ʒetʒǒeanʒ.   n fine, nʒmaǐ pʒringiǐ fetelor, saǎ konsʒngenii kʒnoskʒǐ nentʒ moralitatea lor, ʒi kʒ ʒtorisarea ʒnskʒis a pʒrin-

gilor, se poate vedea ne fete, mi a le lza a kasz, la o lznz odatz, sure a se distra o zi in sznzi familliei; dar in zioa aceea, mi in timnzi vakanzilor d'o lznz, netrekst la garrz, mama sz nż pearzż znż minstż din oki ne fata ei. In fine, fetele kz o kondzitż ekivokz sz fie de pztate indatz din pensionatz.

Kz aceste kondigizni, sine qua non, priimeskż e-sistinga pensionatelor de fete, nentrz kzeva generagizni, pznz se vor forma mi la noi mame de familie. In suiritzi reformatoilor citagzi mai szs. Kz modzi a-cesta, pensionatele devinż nişte neneniere de edzka-gizno, unde se vor prenara soagele mi mamele. Ast-fel se pot oare ksm reforma moravzrile; mi prin a-cesta, intreagz societatea.

O renet inz, fżr esemnele frmoase alle pz-ringilor, kari konstitze prima m'adevzratz edzka-gizno a konillzli, mi care este nentrz omż ceea ce este nentrz arbze surijinzi ce'i 'lż nzne grzdinarzi sure a kre-ute drent, fżr esemne de virtze, toate sznt inde-mert. Morala inaintea totzli. Inzbiş mama, anoi pro-fessorzi; inzbiş famillia, anoi nensionalzi; inzbiş mo-rala, anoi mtiinga; inzbiş inima, anoi kanzi. Femeea prin famillie e kematz a reforma mi societatea.

Kznoskż kz toate acestea fete ce 'mi aş fżkzt e-dzka-giznea kiar in pensionatz in care a fost mi Avestiga, mi aş emit mi kaste mi vergine; mi aş fost kon-solarea mi bzkriz pzringilor, feriqirea bzrbatzli m'a koniilor. Kassa a fost natzrellzi fetei mi frmoase-le esemne pzrintemli. Dar acestea sznt eschen-giznea; mi vorba e de generalitate. Noi kombatem avi vigio-sitatea avelor stabilimente kemate a fi neneneria te-mellor ce aş a reforma famillia mi societatea.

Să venim acum la kestirea allegrii bărbatului. Aimé Martin zice, că drent căvântă:

„Dăne cum staş azi lăcrările în Franţa, fetele nu vor putea face o bună allegere de bărbat, fiind linsite de sneringa cerstă în această, mi de kare se băkără fetele în Anglia.

„Allegerea pringilor e mai tot d'a kua grevită, fiind basată mai mult ne konsideraţioni de familie, de interese, şi, kari nu konstitue adevărata fericiire konjugală; basa armoniei konjgale este konformitatea de karaktere, de edukaţion, de kultură, de prinţipe; avorea, poziţia, frămsegea, sânt efemere. Săre a euf dar din această stare tristă mi denlorabilă, ce inflingea-ză d'a drental asăra societăţii, nu kănoskă dekăi ună mijlokă efikave: a da libertate fetelor, dăne cum se armează în Anglia, în Elvegia, în Germania, în Statele-Ūnite.“

„Obişeurile Germaniei, zice Balzac, dăş fetelor ninte drentări kari în Franţa s'ar pŕea restărnarea din tomelie a moralei pŕbliue. Akolo fetele tui allegă singăre ne bărbatilor lor, kari aş a impŕtăşii kă soşiiile lor bănă mi amăral vieşei. De această în Germania kăştătoriile în genere sânt ferivite.“

Ūstem anlika la noi astăzi aceste teorii? Din nefericire, năi într'o naşione fŕă moravŕi (iar moravŕile sânt virtătea pŕă în praktikă, zice ună filosofă germană) o asemenea doktrină ar avea triste rezultate: la noi, săre esemnik, unde korrupşionea e infiltrată în sŕnge de dăoi sekăi de o gŕvernare fanariotikă mi moskovită, jăniil nu frekantează kasele unde sânt fete mari kă skonă nobilă d'a studia inima fiitorelor lor konsoarte; ŕi mai mult kă să konŕăpă o inimă kastă, abăzând de nesnerlinga Vestalelor.

Țrmeaz̃ dar ka fetele s̃ se lase pe deçisiunea p̃rinciilor; iar p̃rinciil̃ s̃ bazeze însogirea koniilor lor pe konformitatea de karaktere, de edskagiune, de prinçipe şul.

Акѣм vine întrebarea :

Bine este ka o femeie s̃ utie karte ?

Дѡѡ п̃reril̃ s̃nt în lunt̃ în kestisnea aveasta.

Țnil̃ pretind̃ ka femeea s̃ utie nsmaĩ a çiti şi a skrie limba materñ. Alçil̃ s̃sçuiñş ka femeea s̃ înveçe tot çe'inoate folosi ka soaçu, ka mam̃, ka çet̃çdeañ.

Çeĩ d'ntil̃ş bazeaz̃ p̃rerea lor pe çrm̃toarele k̃vinte şi esemule, trase din şneriing̃, din istorie şi din differiçil̃ astoril̃.

„Ştiinga pentr̃ femeie este şñş l̃ks̃ş, all̃ş k̃ria efekt̃ în genere este sl̃zbirea şi r̃şina moraṽerilor.

„Virtatea preççesute mai m̃lt dek̃t utiinga; prin çrmare, o femeie s̃ fie mai bine, b̃şñş dek̃t înṽçat̃.

„Çinta Nat̃rei, în privinga femeilor, a fost ka elle s̃ fie ok̃spate nsmaĩ k̃ grijile kasoiche; şi s̃ fie o onnoare pentr̃ elle a çine mai bine f̃rka şi f̃şşşl̃, de k̃t karte şi kondeisl̃.

„Şpiritsl̃ femeil̃ fiind inflamabil̃, seam̃t̃ k̃ praşl̃ de p̃şuk̃; deçil̃, înṽççt̃ra este fok̃l̃ kare inflak̃çt̃ silitra.

„Fie kare seks̃ are rol̃l̃ s̃ş, konform organişriil̃ korporale, fak̃l̃t̃çil̃or mintale, misssis̃niil̃ salle res̃pektive; b̃rbat̃l̃ e destinat a instr̃i ş'a protege; femeea, a fi bl̃nd̃ şi simçibil̃.

„Ferivirea genşl̃ şmañş repaş̃ ne simplitatea moraṽerilor domestice; femeea e regiñ de drent în interiorşl̃ familiei; şñş menagiş̃ ns̃ se poate kondaçe

kă spiritual lăi Talleyrand și kă principiiile lăi Makia-
vel; ți kă blândea bărbatului și amorul femeii.

„Omaginele ce bărbatul aș dăruie în toți timpii la
picioarele seksualii frumos, s'aș adresat la grațiile și
virtuțile lăi, și nici dăruie la utiunga lăi.

„Napoleon I a respuns D-ei de Stael, astore a măt-
tor opere însemnate:

„Mai mult stimează n'o femeie kare face copii, de
„kât pe celle ce fac kurgii.“

„O femeie perde grațiile și moravurile sale, kă
kât kștigă în utiunge și talente.

„Lokul femeii nă este pe băncile școalelor, dăruie
kăm s'aș vârstă adesea asemenea esemule în Bolonia
și în Italia; ți la kăxnie și lăngă leagăneli konillă-
lăi s'ă.

„Natră a indemnizat pe femeie, pentru genii ce a
akkordat bărbatului, kă grațiile și kă finețea; nici o
femeie, ori kă de prokopsit, n'a inventat nimic.
Nici kiar invenționează gazetă nă o sentență datorii fe-
meilor.

„Femeia are destăle okkupaționii în menajul ei,
ka s'ăi mai rămăie timpul pentru skrisă și lektură.

„O femeie ce ține nana în mână este tot așa de
ridikăle ka un soldat ce face chorani.

„Prima edkagănie a konillăului, inkredingată ma-
mei mai kă seamă, este kă totă paralizată kând mama
este atakată de boala astorlikă. Oule rămăne ne-
kloșite, kând țina vrea să kante mereș și tare ka
kokoshă, zice proverbă.

„Permită unei femei să skre pentru păblikă, zice
Lemontey, săb trei kondiționii:

1° A avea tot de-una dingiŭ albi, mînele krate
mi rsele toate albe ca zăpada.

2° A se okkna de kasz mi de koniŭ, mŭkar na-
tră ore ne zi.

3° A nu lsa în risă nici odată pe bărbatul ei.

La acestea mai adăogăm, din nartene, o a patra
kondigiane, sine qua non:

4° Ca femeea litterată să publice operile sale a-
nonim.

„Poate fi ceva mai ridicăŭ de kât a intra într'o
kasz unde domneşte desordinea mi nekărgăia, mi a ve-
dea n'o fată, n'o soagă saş n'o mamă ka nana într'o
măpă mi ka karteă într'altă?

„Femeile-astore sânt mai păyin feknde de kât
velle lalte, mi faverile lor ka măt mai grolle, mi sŭ-
nătatea lor ka măt mai debilă, mi renştagisnea lor ka
măt mai ekivokă.

„Voltaire zice: „din minşal kând seksal, năskăt
„sare a plache prin gragiile mi virtătea sa, avă ridi-
„kăla pretenşisnea a jăka rolă de învăgăŭ, morala mi
„litterătră merşeră deskreskând.“

„Proverbăŭ franşesă zice:

Femme sage

Reste à son ménage.

„Aristotelă, Esxil, Malebranche, Montaigne, Moli-
ère, Rousseau, Boileau, Fenélon, Juvénal, toŭŭ genii
reformatorii s'ăş pronşngat gategorik kontra femeilor
prokopsite.

Rousseau zice:

„Ŭnă omă ka edşkăgisnea nă se kade să ia de so-
gie o femeie fără edşkăgisnea; nreferă însă d'o mie de
orŭ mai bine o femeie simăŭ mi kreskătă la garră, de

кът о femee sapientъ (проkonsитъ) шї къ pretengisno de astorъ (bel-esprit), kare se amuze в kasa бърбатълї snъ tribnalъ de literaturъ, presadat de dъnsa. O asemenea femee e flagellъ bърbatълї, al koniilor, al amicilor, al valegilor, al tataror. Din вългimea genislъ sъъ, ea desdemnъ toate datoriile de femee, шї devine бърbatъ dъne esemulъ damivellei de Len-clos. . . . Toate аveste femeї, къ pretinse talente mari, нъ imnanъ декъt nerozilor. Mai toate onerile lor snt в mare parte skrise saъ korektate de adoratori saъ amivї lor intimї. O asemenea шарlatanіe e nedemnъ d'o femee onestъ, kiar avъnd femeea talente adevъrate; pretengisnea sa de astorъ o вnosemъ. Dem-nitatea ei este a fi neкsnosкxтъ (ignorée); gloria ei стъ в slima бърbatълї; шї nlъчerile salle, в ferivirea familliei. “

„Іn fine, Molière zice:

Je consens qu'une femme ait des clantés de tout,
Mais je ne lui vєnх point la passion choquante
De se rendre savante afin d'être savante.

.
Il n'ost pas bien honnête, et pour beaucoup de causes,
Qu'une femme étudie et sache tant de choses.
Former aux bonnes mœurs l'esprit de ses enfants,
Faire aller son ménage, avoir l'oeil sur ses gens,
Et régler sa dépense avec économie,
Doit être son etude et sa philosophie.
Nos pères sur ce point étaient gens bien sensés,
Qui disaient qu'une femme en sait toujours assez
Quand la capacité de son esprit se hausse
A connaître un pourpoint d'avec un haut-de-chausse.
Les leurs ne lisaient point, mais elles vivaient bien;

Leurs ménages étaient tout leur docte entretien ;
Et leurs livres, un dé, du fil et des aiguilles,
Dont elles travaillaient au trousseau de leurs filles ;
Les femmes d'aprésent sont bien loin de ces moeurs !
Elles veulent écrire et devenir auteurs.¹⁾

Eată mi kâte va esemle trase din istoria sni-
versală, spre sşuginerea yellor zise.

„Daka Perikles n'ar fi fost dominat de frămoasa As-
nasie, ce era mai tot ama de învăţat kă mi dănsel, Atena
n'ar fi nerdst ama kărând moravurile, mi prin smare,
libertatea, sşb gşvernul aceslei kartisane проkonsitъ.

„Margerita de Navarra, urima femeie a lui Enrik IV,
ar fi fostă mai nşugin galantă daka uitia mai nşugin karte.

„Daka Katerina de Mediciis n'ar fi uitist karte, nş
s'ar fi întămplat poate mşvellăria kşnoskşt sşb nşmele
la Sainte-Barthélemi.

„Daka dşchessa de Longueville ar fi fost o sim-

¹⁾ Eată traducerea acestor versuri sublimе.

„Consimţu ca o femeie să aibă idee despre tot ce o poate in-
teresa ca soţie şi ca mamă; nu pot suferi însă s'o vădă
stăpănită d'astă patimă ridiculă d'a voi să fie *procopsită* nu-
mai ca să fie *procopsită*.

„Nu e deloc frumos, pentru multe cuvinte ce se 'ntellegă,
ca o femeie să ştie câte ştie un bărbat. Singurul studiu,
singura filosofie a femeii cată să fie de a forma spiritul copii-
lor săi pentru bunele moravuri, a îngriji bine de toate ale
casei, a fi cu privegere asupra purtării servitorilor, şi a fi
econoamă, cheltuind mai puţin de cât venitul.

„Părinţii noştri (Francesii), oameni cu minte, aveau drep-
tate când ziceau că o femeie e destul de învăţată când ştie să
deosibească minteanul de mantaoa bărbatului. Femeile lor
nu citeau cărţi; trăiau însă bine cu bărbaţii lor; toată con-
versaţia femeilor p'atunci privia la căsnicia lor; în loc de
cărţi, aveau acul, aţa şi degetarul; lucrau meroş la rufele
de zestre ale fetelor. Femeile d'azi, cât nu seamănă elle
cu acellea! Tuturor femeilor azi le aū intrat în cap să se
facă autori; şi toată ziua le veză cu cartea în mână. . . .

nlz femae kasnikz, fьrз atьta kьltьrз, n'ar fi abьsat de inflьingь sa moralz asьura Marelьi Tьren, in kьt sь'l fakz a intoarce armele kontra natriei salle.

„Daka doamna Guyon s'ar fi mьlgьmit nьmaї kь frьmьseuea ei, fьrз a maї invьдa karte mьltz, n'ar fi rьtzьit frьmosьl geniь al lьi Fenelon.

„Antigona, fata lьi Edinь, n'avь nevoe de invьдьrз, ka sь devie modelьl nietyьi filiale; asemenea mi Rьta, fata ingelentei Noemi, че nь utia niчi mьkar a чiti mi a skrie.

„Din kontra, Safo 'mь ar fi konservat repьtagiьnea daka nь utia sь skrie; mь n'ar fi dat seksьlьi ei esemnle de skandalь.

„Pe дьrmьrile Nilьlьi, ingelentele egintene nь inkredingь koniї lor la doiчi de дьrз; niчi nь nьпкstiaь leagьnl konillьlьi, ka sь meargь sь askьlte in пьblikь pe kьtaro marlatanь, kьm fakь azi, in seksьlьi XIX, femeile dьne mьlьl Senel, аї кьrор бьrbьдi чiviliseazь lьmea.

„Verginele lachedemonene, kari inflькьrьgь in loкьrile пьbliche кьragiьl mь patriotismьl jьnilor snartani, nь utiaь karte.

„Teokrist, ka sь ne dea o idee de frьmoasa Elena, ziче кь torчea mai bine de кьt toate femeile salle.

„In Omer асьm pe Penelona, atьt de fidelz sogьlьi ei кьllьtorь, torkьnd zi mь poante in mijloкьl servelor, mь resningьnd roiьl de adoratori че o assaltaь; Penelona nь utia niчi mьkar sь чiteaskь.

„Asemenea mi Andromaka, sogia lьi Hector, mi Nasika, fata regelьi Alchinos, kare suьla singьrз vest-

mintele tatălui ei; Lăcrăgia romană care se sinchide, nemiștrind vieții dintr-o desonoare a tatălui conjugat; ksm mi avea femeie din poporul roman, ce nătrăia cu lautele ei pe mamă sa, condamnată a mări de foame în iukisoare, toate acestea nu uităș carte.

„Din kontra, regina Zenobia, de ar fi fost mai puțin învâțat, ar fi fost mai puțin ambicioasă; mi niță odată n'ar fi konsimțit la assassinatul bărbatului ei.

„Doamna de Maintenon, ce avea pretenșii pentru miinge mi politik, kompromisse Franța mi deskonșideră pe Lădovik XIV în okii istoriei.

„Kristina, regina Svegiei, năsse d'assassină pe amantul ei sabb okii săi, în galeria dela Fontenoble.

„Margerita Sarrokia, damă mare din Napolé, ar fi năstă lăzi mi mări stimat de toți; dar niute slabe talente în litteratură și insuieră atia vanitate, în kăi mări în floarea vieții, dispreșit de toate lămen.

„În fino, Genevieva, care a salvat Parisul de fărăia lui Atilla, mi Ioana d'Ark, care a salvat Franța de Englezii, eraș niute simple năstorio kari nu uităș carte.

„Asemenea mi Lăra cea framoasă, care a insuierat pe Petrarka, mi kăria sântem datorii velle mai framoase versuri alle acestui noetș simgibilș, Lăra nu uităș carte. „Era, zik kronikarii timușii, o năstoriș naivș, care uităș nămai ș năzeasș oile.“ ¹⁾

etc

etc

Cherem ertare lektoratului daka l'am obosit cu atătea citagii, kari aș mi elle interesul lor.

Ei bine! cu toate aceste argumente mi esemule,

¹⁾ Vezi opera: Il ne faut pas que les femmes sachent lire, de Sylvain Maréchal.

noi sântem de pîrerea celor ce sîsîgînîk kî femeea trebze sî învege tot ce 'î poate folosi ka fatî, ka so-
cie, ka mamî, ka kasnikî, ka четъчанъ; adikî, ka
fatî sî învege morala în kondziîta pîringîilor wi în
kîrîî morale; mama ei sî stea în tot minîtal în okîî
fetei oglindî viz de bîne pîrtîrî; fata sî învege limba
maternî wi o limbî streinî, kî grîmateka lor; sî în-
vege bine geografia wi istoria patriei salle, wi sî aibî
idee lîmxritî de geografia wi istoria zîiversalî, es-
nîkîndîise filosofia istoriei din pîntal de vedere al ci-
vilisaziînei. Sî învege zîî instrumentî wi nîktara, ka
sî 'wi eserseze vocea mi talentî, daka are talent m'zîî
organî bîzî; wi aveasta, nentrî distrakziînea ei, în o-
rele salle de repaosî, wi nentrî mîlgîmîrea bîrbatzîi
ei, kare are nevoie a zîta zî minî lîntele politice, wi
grijile familiiei, lîngî sînzî kaldî al konsoartei salle,
al mamei konîilor sîî. Sî învege aritmetika wi eko-
nomia kasnikî, kare este cel mai frîmosî ornament
nentrî o femeie; adikî, sî wtîe kroî wi koase toate
vestmintele tîstor membrilor familiiei; sî wtîe a face
mîlt din uzîin, wi a avea tot d'azîa o rezervî de banî
albî nentrî zîlle negre. Sî aibî în fine oare kare
idei despre politikî, fizikî, istorie natîralî; dar ave-
ste idei sî le kapete della bîrbatzî ei, în dîlcele
lor konvorbîrî de earna, înaintea fokîkî. Sî învege mai
kî scamî a'wi îzbi mi a'wi respekta bîrbatzî, depîrin-
zînd'o pîringîiî de mîkî a urîvi pe bîrbatzî ka pe pî-
rintele ei, ka pe mentorî ei, ka pe Dîmnezezîî famil-
liei; iar nî ka pe desnotîî femeii, nîîî ka p'o jîkîrie
în mîna zîîî konîîî resfîîî.

În fine, kînd o femeie va avea talente eminente, ka
Georges Sand, ka D-na de Stael, ka D-na Dora d'Is-

tria, (пъскътъ Гика), че а илѣстрат Ромѣнія прѣн ѡпере
demne de admiragisnea mi stima lѣmiї чivilisate; саѣ
chel пѣгѣн зн talentѣ ка D-na Sofia Xrisoskoleo, (пъ-
кътъ Коче) а кѣria perdere este tare simgитъ, аtsнѣї
ачеа femее съ'ми кѣltive talentele кѣ кare а dotato
Natѣra; rekomandѣm ѣнсѣ ачестор генїї femininї:

1° Daka sѣnt мѣritate ми аѣ konїї, съ нѣ не ѣн-
grieaskѣ sakra lor datorie de мамъ, de soаѣъ, de kas-
никъ; чї съ konsakre стѣдїлѣї нѣмаї din orele de rekrea-
cie ми de repаssѣ.

2° Пѣръ а нѣ се арѣта ѣн пѣбликѣ, съ факъ стѣдїї
serioase ѣн арта че а ѣмбрѣгїшат.

3° Ён fine, daka се ponte, ѣн интересл ачеллор
аstorї femininї ш'al seksїлї lor, мѣкар primele ѡпере
кѣ кare debѣтъ, съ fie anonime.

Sекїлї ѣн кare трѣим reklamъ neапѣрат лѣminarea
snїritїлї femееї, snre а пѣtea femееа fi demнъ
de бѣrbatsї еї лѣminatѣ, ми de societatea ѣн кare трѣ-
ѡште; reklamъ маї кѣ seamъ кѣltivarea ѣнimeї fe-
meїї, ѣnde residѣ fokїл sakгѣ кare face din femее
o Лакѣъ, o Kornelie, o Лѣkregїe, o Ioana d'Ark, o Dorѣ
d'Istria.

CAPITOLU IV

A doua zi după cununie.

Avestiga era o fată de 18 ani, cu un temperament singeros, cu o imaginație inflamabilă, cu o constituție nervoasă, cu un caracter indolent, și cu o față dintr-o brună palidă: toate acestea, simptomele într-o căsnicie, erau arate o femeie viclană și nekonsekventă.

Era șase ore din zi. Avestiga se deținea într-unul sgomot neobișnuit: bărbatul ei sforțea lângă dânsa, totuși ca un armăsar când i esse lângă înainte.

Femeile nervoase sunt foarte impresionabile. Avestiga, fără voce ei, închipuie să râdă cu xoxot, și risă omerică, care ar fi deținut morții; bărbatul ei înțelegea continua sforțare să comită, vorbind în somn și dând din picioare, ca un cal cu prăvăli.

Ea își arăta ochii aspra bărbatului său, și îi vorbea cu un infirmat într-o batistă vârgată, cu două fante d'aspra franțuză; aceasta îi da aerul unui țar, să-l alina pe de cerb; ea simți în ea o odore neșfărită de esala cornă bărbatului; atunci scoate un țipăt, sare din pat, ca la vederea unui șarpe încolțit lângă dânsa, și aleargă drept la fereastră.

Deschise fereastra ca să vadă o grădină, plină cu

flori mi kx arbxrī frāktiferī; aerxl kxrat al diminege i mirosxl bzlszmitorx al florilor, liniutirx pxgin szngelo ei. Koborī iste in grādinz, mi fxx okollxl ei; apoi intrx maksimalmente intr'xn pavillonx asezat in centrxl grādinei; aci era kamera de lektxrz unde petrechere a Cherbxreanxlī; xnx skritoriš in mijloksl pavillonxlī, o bibliotekx impregiurx, o kanapea mi mase skazne de naie: eatz toatz mobila avestxl kioskiš, ai kxrzia peregi eraš de stiklx koloratz, mi xmbriji de ederz.

Ea se asezx pe xnx skaznx lxxgx skriitoriš; intr'o kxtie d'alle skriitorixlī era o keie; trasse kxtia aveea afarz, mi vxxz mai mxlte billete dxlvi d'alle ei.... La aveastz vedere, lakrxmile i se nornirz; a-cesto lakrime i xuxrarz inima, ce semzna kx natxra inaintea xnei vijeliī. Ea delte neste xrmztorxl billetx, kare o determinasse a'xi kxlka datoria de Vestalz, inaintea timpxlxi nreskris de religie.

Cherbxreanx kxtre Avestiga.

O orz dne miezxl nouji.

„Lxmina szffletxlī meš!

„Singxř in Xniversx la aveastz orz solemnelz, emisferxl nostrx mi se nare o immensz Nekropolis, lxminatx de lampa misterioasz a noujilor, ka o kandelx d'aszura xnxī mormxntx.

„Iar tx, bella mea, tx, angelxl viegei melle, tx narī o Madonz nixtind in nxori de axrē p'xnx oxeanx de azxř. Tx, in avestx minxtx, insnirī nana mea; tx imī dixtezi kxvzntxl sakrx te ixbeskx!

„Ei bine, krxdo! pentrx a mia oarz 'ji o renetx te ixbeskx! te ixbeskx! te ixbeskx! Kxnd ai n-xtea tx xiti akxm in inima mea, m'ai ixbi, m'ai ixbi, fxxz voea ta; te-ai lxxa kxrslxi avestei passixni, fxxz in-

protivire, fîră temere; kăci, kăm zice snă poetă ro-
măni:

„O! inima 'mă e temnă; mi tă, o Zeitate,

„La kare eă kă lakrămă m'ăkină mi zi mi noante!

„Dar, nă! Tă nă mă izbemă, fiind kă nă ai inkre-
dere în kăvintele mele! Amoră este orlă, Amoră e
snă konillă: nă vede, nă jădekă; ellă simte nămaă kă
inima; în inimă este viaă mi foră lă. Tă nă krezi kă
ăeste kăvintă, skrise kă lakrămă, sânt ewite din i-
nima mea!

„Izbemte-mă, Avestigo; inkredete în mine, mi nă
te veă kă. Rosă a Societății, lasă p'ăuă flătre setosă a
kălege mierea dănefruntea tă, nlină de roa innoțengei
m'ă jănegei. Viaă e snă vișă! Măine poate krivăuă
va smăge floarea din rădăcină, mi o va arăka în val-
lea obskără săă în lakl vecină! Măine poate flătră e
prinsă d'snă konillă, mi moare martirisată, kiar lăngă
roă lăă ăea izbăă!

„Lămă a nouăilor, tă, kare veză lakrămăle melle;
tă, în săuă kăria inkrodințeză neințelat săsuinele ini-
mei melle; săne tă Lăkrei melle ăea ăe simte nen-
tră ea Petrarka al ei! Poate tă veă fi kreziă!

„Dar ăe văză?! Avestiga kontămnă în ăestă
minst Lănă, kă mi mine: ne doă raze alle Lăne, ăe
formează sn trisngiă, alle kărsia ŋgiri de la bază
sânt inimele noastre, okiă nouăii se întăneskă în săuă
Lăne, în al treilea ŋgiă al misteriosăi trisngiă.

„Așă! Ea mă vede! Ea ăiteute în inima mea!
Ea mă izbemte! Ea va rekori săffletă meă!.....

„Alergă, soseskă, sânt ferăit!“

„O! amai esklamъ Avestiga nîngînd. În noantea a ceea, o noante de toamnă, melancolikъ ka inima mea, în noantea aceea, în grădina pensienatului, am devenit kriminalъ în okii konstituției melle! Cel puțin, daka dînsul nu m'ar fi fîcst sî perzî illuziunile . . .

„Dar ce vîzî?! Eatî konventul acestui biliet fatalî . . . A kî e skrintîra aceasta? Skrintîra Misticeskîsî! Kîm? Bilietul acesta nu e komposî de Cherbureans? Ama dar ellî m'a înmellat? Ama dar ellî nu este ceea ce am kreziî kî este? Psyché a fost ama de fericitî kînd a deskonerit unî Amorî sîblimî în lokul unî Dragonî fatalî; dar eî!“

Avestiga înkisse xma navillonulî pe din întîr; trasse kortinele, mi se pîsse a kîrta toate xîrtiile, kî ardoarea kî kare avîrî kastî tesîrîl nîrdîsî.

„A! Eaka konventele bilietelor dîlî, toate kî adresîa mea, toate de mîna Misticeskîsî!!!

„Frîmos! Va sî zikî D. Cherbureans este unî înnorantî! Ellî seamînzî kî unî din ministrii regîlamentîrî, kari îskîleîsî (mînjiaîsî) xîrtiile formale, fîrî a le mai citî. . . . Nîcî ortografiî! Nîcî ideî! Nîcî stilî!

„Dar bilietul acesta?! Infamî! Ellî a avît o îemeî, kî kare are dîoî koniî! Ea îî skrie, kî data de erî, sî nu abandone konillîmî mi ne mama lor orfanî, a kîria înnovenî a xîcîiso ellî. . . . Demonstrîsîtatî! Miserabilîl acesta nu meritî nîcî kîar disnîregîl meî. . . .

„Dar bilietele adestea?! Sînt della kreditoriî lî, kari'lî ameningî a'î vînde toatî averea sîkîsîtratî, daka nu'î vor refî îndatî.

„Dar acesta? Della unî jîkîtorî de kîrî, ce'l ameningî kî pistolîl, daka nu'î va nîrîti 200 lire ce'l a îat îî jîkî, sînt kîteva zîlle.